

100. נאום רומקובסקי בפני ראשי המדורים והפקידות הבכירה של היודנראט בלודז'

בולטין מס' 22

1 בפברואר 1941

... הרוב מבני מעמד בעלי-הרכוש נסעו עוד לפני סגירת הגיטו. נותרו: השכבה הבינונית, דלת העם, המעמד העובד-הפועלי, המהווה במידה רבה את האלמנט הידוע כ-"אנשי באלוטי". אלמנט זה במיוחד גורם קשיים גדולים לשלטונות הקהילה, כיוון שהוא בלתי-מושמע ונוטה לאנרכיה בחיי הגיטו. הוא מהווה אחוז מכריע של היסוד הפלילי [בגיטו].

קבעתי לעצמי כמשימה להסדיר את החיים בכל מחיר. מטרה זאת ניתן להשיג בראש ובראשונה על-ידי תעסוקה כללית. לפיכך הסיסמה המרכזית שלי היתה לתת עבודה למספר אנשים הרב ביותר. יצירת בתי-המלאכה לא היתה דבר קל. הכבידה ביותר העובדה כי בשטח הגיטו לא היו כמעט בתי-חרושת יהודיים. למרות זאת הצלחתי להקים שורה של מקומות עבודה, כמו בתי-חרושת, נגריות, בורסקי, בתי-מלאכה לחייטות, בתי-מלאכה לסנדלרות, מפעלים לייצור המוצרים השונים ביותר... כבר עתה מעסיקים בתי המלאכה שלי עד 10,000 פועלים. פועלים שחורים כ-1,000 איש מועסקים בעבודות ציבוריות. 1,600 אנשים נשלחו כבר לעבודה מחוץ לגיטו, מחלק של

משכורתם הם מקיימים את המשפחות שנותרו במקום. להם אני גם משלם
באורח קבוע שכר שבועי...

D. Dabrowska & L. Dobroszycki (eds.), Kronika getta lodzkiego, I, Lodz, 1965, p. 48
• באלוטי — שכונת עוני בלודז' המיושבת ברובה ביהודים. היא נכללה בשטח הגיטו.